

Диво, грозно и пропастно
 Мѣсто бѣше тамъ злощастно!
 Отъ всякъждѣ сѣ опасно,
 Страшно на глѣдъ и ужасно.
 Отъ кръвь много напржсканъ,
 Единъ простокъ истжпканъ.
 Съ тѣла мъртви попълненъ!
 Жяловито затръненъ:
 На далечъ ся простираше, —
 Въвъ тръпки мя побиваше, —
 Трагедія прѣдставяше,
 Жялни слѣди показваше!
 „ — Ето,“ — каза усмишнало,
 „ — Що е нама тука стало.“ —
 Моятъ вожда хладнокръвно,
 Съ дуля горда, съ сърце върло:
 „ — Отъ що ни ся исподрани,
 „ Дрѣхи отъ кръвь оцапани?
 „ Львски тука ми ся бихме,
 „ Тринайсѣ момка изгубихме;
 „ Славна бѣше тѣс побѣда,
 „ Вся дружина ся обрадва,
 „ Пушка игра, куршумъ писна,
 „ Мечъ сякому въ кръви пливна:
 „ Сполучихме както щяхме, —
 „ Вся потира загащихме.
 „ Всички Турци ми истрихме,
 „ Сто поганци ми исклахме!
 „ Прибрахме имъ оржжіе,
 „ Що имахъ иманіе:
 „ Твойта пушка отъ тяхъ е,